

Діло

Виходить що-дня рано
крім понедіків.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринки 19, II. пов.
Ковто почт. шваб. 26.726.
Адреса теле. Діло-Львів.
Число телефону 261.
Рукописів
редакції не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 2.70 К.
чвертьрічно 8—
піврічно 16—
цїлорічно 32—
у Львові (без доставки):
місячно 2.40 К.
чвертьрічно 7—
піврічно 14—
цїлорічно 28—
За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрїчка петитова, двохпаль-
това 40, в надісланій 60, а
оповістях 80 с. в редакційній
часті I К. Повідомлення про
виплату і зару-опи 1.50.
Некрологи стрїчка I К.
Статї оголошенї за окремою
уговором.
Одні привірки кошту
у Львові 10 с.
на провінції 12 с.

Видав: Видавнична Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 2. мая 1917.

Що діється в закордонній Україні, знають наші читачі з вістей, які ми подаємо в кождім числі нашого дневника. Ті вісти, відповідно угруповані, дають доволі ясний образ стану української справи в теперішній, революційній Росії.

На положенє українського народу в царській Росії складали ся отсі елементи: 1) державно-правне положенє України як окремої територіальної одиниці, 2) публично-правне положенє українського народу як окремої нації, 3) правне положенє горожан-Українців як членів української національності.

Ад 1) Переяславський договір запоручив Україні широку автономію, яка носила на собі риси державної самостійности. Се державно-правне положенє України царське правительство зараз по Переяславськїм договорі почало погіршувати, аж вкінці, по цілїм рядї невдачних актів оружної оборони зі сторони України, під кінець 18 столїтя зовсім знесло.

Ад 2) Зі знесенєм автономії України знесено також права українського народу як окремої національности в публично-правній області, як управленя української мови в церкві, школі, судї і адміністрації і т. п.

Ад 3) Крім сього царське правительство наложило на українське національне жите ряд особливих заборон в області горожанської самодїальности, заборон, які з горожан-Українців, на смільки вони в тїй області хотїли виступати як члени української національности, робили „горожан другої класи“, а навіть політичних проступників. Сюди належала перед революцією 1905 р. перше всего заборона українського друкованого слова; по 1905 р. обмеженя в області прав слова і друку, зборів, товариств і організацій і т. п., обмеженя, які инді рівняли ся повній забороні.

З вістей, які приходять зза кордону, виходить, що російська революція принесла доси Україні упадок усіх тих особливих заборон, які ми скарактеризували під 3). Воля слова і друку, зборів, товариств і організацій — однакова для українського народу так само, як для всіх горожан революційної Росії. І всі вісти, які приходять зза кордону, свідчать, що в сїй області йде на Україні жива робота. Віджила українська преса, українське громадянство розвиває агітаційну й організаційну діяльність, про яку свідчать українські манїфестації, українські збори, українські товариства, українські організації.

Се здобутє цілої повноти горожанських свобод для українського народу являєть ся реальним здобутком Українців у російській революції, здобутком незвичайно важним, бо він є вихідною точкою, основою й запорукою всіх інших здобутків.

Сюди належить зачислити також обняте Українцями ріжних публичних становищ, як кївського віцегубернатора (Дмитро Дорошенко), попечителя кївського шкільного округу (Микола Василенко), кївського комісаря для справ друку (Сергій Сфрємів) і ин. як в Кїві так і в інших місцевостях України. Се значить, що горожани України стали повноправними горожанами держави. А яке значенє для української справи має таке обняте важних публичних становищ Українцями, не потребуємо доказувати. Вони будуть стояти на сторожі добутих уже прав, як також будуть співділяти в добудваню тих прав, які Україна мусить ще здобути.

Що до публично-правного положеня українського народу як окремої національности, то тут російська революція поки що майже нічого не змінила. Доси маємо відомости тільки про розпорядок міністра просвіти в справі українського шкільництва. Управленє українського народу в інших сферах сеї області ждуть ще законного управлїння.

Що в сїй області покищо нема основних змін, се повнїстю ся тим, що такі зміни вимагають законного управлїння, яке потребує часу.

Правда, можна їх заводити також уа іаснї, імовірно, що вони заводять ся: можливо,

що духовенство уживає української мови в церкві, судовики, адвокати і сторони в судї, урядники і сторони в інших урядах. Одначе, заки з тих заводовань уа іаснї повстане цілість і заки та цілість буде санкціонована властью, се вимагає часу.

В кінци що-до державно-правного положеня України, то тут революція так само не принесла зміни. Коли стояти на становищі звязку України з Росією, то така зміна можлива двома дорогами: 1) або українські організації скликають українську конституїнту, проголошують автономію України, вибирають правительство і пертруктують з російським правительством (такою самою дорогою треба би йти до повної державної самостійности України), — 2) або Українці домагають ся признаня автономії України від загально-російської конституанти, до якої готовлять ся агітацією, організацією, навязуванєм зносин з російськими партіями і иншими народами держави, щоб могли в конституанті осягнути сповненє свого домаганя.

З вістей, які дійшли до нас, виходить, що Українці вибрали сю другу дорогу. Висловом сього був всеукраїнський національний зїзд, який, як знаємо зі згідних донесень кївської „Нової Ради“ і Петроградської Телеграфічної Агенції, рішив домагати ся в російській конституанті перемини російської держави на федеративну республіку, в якій державно-правне положенє України було би забезпечене широкою національно-територіальною автономією.

Се покищо остання певна енуціяція закордонних Українців, на яку можемо покликати ся.

Як доносить „Кіевская Мысль“ з 19. н. ст. цвітня, перед всеукраїнським національним зїздом була розійшла ся по Кїві чутка, що „Українська Центральна Рада“ збираєть ся піднести на зїзді справу скликаня української конституанти і проголошеня автономії України, не ждучи загально-російської конституанти. Щоби вияснити справу, кївський виконуючий комітет скликав 17. н. ст. цвітня спільне засіданє президїї „Центральної Української Ради“ і ради об'єднаних громадських організацій, ради робітничих депутатів, воєної ради кївського гарнізону і коаліційної ради студентства.

На сїм засіданю представники „Української Центральної Ради“ заявили, що програма зїзду не обнимає точки, про яку ходять згадані чутки, при чїм нап'ятували погрози, які з приводу тих чуток виїшли з кругів зібраних на нараді організацій, як прим. погрозу про розїгнанє зїзду багнетами, яку на нараді всі осудили. Заявили також українські представники, що в українським громадянстві є напред, який стоїть на становищі скликаня української конституанти, і проголошеня нею автономії України, одначе „Українська Центральна Рада“ сего становища не поділяє. Народа скінчила ся повним порозумінєм заступлених на нїй організацій.

Відгук чуток, з приводу яких відбула ся нарада, як також дебат на нїй, знаходимо в на радах зїзду, на якім ззначено, що Українці домагають ся признаня автономії України від загально-російської конституанти, а також в статях „Нової Ради“, між ин. в поданій нами вчора статї проф. Грушевського, який заявляє, що програмою Українців є автономія України в російській федерації, але прапор самостійної України стоїть і розгорнєть ся з хвильою, коли всеросійській централїстї захотіли би вирвати з наших рук стяг широкої української автономії у федеративній і демократичній російській республіці“.

Можливо, що власне відгомоном всего того є також відомости віденської „Reichspost“ про розлі між російським правительством і Українцями та про проголошенє самостійної української республіки. Заки вісти з Кїва через Стокгольм дійдуть до Відня, можуть підлягати в сїм часі таким метаморфозам. Очевидно, не треба виключати, що може також справді діїти до такого конфлікту; але ті певні вісти, на яких ми опираємо ся, на се не вказують.

„Обіцянки гр. Штірка“.

Львів, 3. мая 1917.

„Віденська „Arbeiter-Zeitung“ доносить: На зборах в Лїнцу сказав пос. Дінгофер: Гр. Штірк сказав Німцям, що ті державні конечности (мова про німецькі домаганя заведеня німецької державної мови, подїлу Чехії на округи і т. п.) будуть словнені, одначе перед Чехами висловив ся в протилежнім напрямі.“

Отже в німецьких політичних кругах вже публично говорить ся, що гр. Штірк обіщав Німцям одно, а Чехам друге, зовсім протилежне.

Так само Полякам обіщав відокремленє Галичини, а Українцям подїл Галичини.

Тільки анї Німці, анї Чехи не винять за сї обіцянки гр. Штірка — своїх провідників.

Російські воєнні цілі.

Львів, 3. мая 1917.

Берлінські часописи доносять за „Рѣчь“, що проголошенє російських воєнних цілей відложено з огляду на переговори, які тепер ведуть ся між державами антанту. На проголошенє се прийде пора імовірно аж по завершеню телерішної західної офензиви.

„День“ думає, що прийде до деякої модифікації дотеперішних воєнних цілей антанту. На модифікацію таку пристас навіть Англія.

Американський корпус до Європи.

ВАШІНГТОН (Райтер.) Правительство держить ся в поготовлю, щоби вислати експедиційний корпус до Європи в хвиль, коли союзники будуть ваажати вказаним забрати із служби перевозу поживи кораблі, потрібні до транспорту війск.

Перед скликанєм парламєнту.

Відень, 3. мая 1917

В бюрі президента Палати послів відбула ся скликана президентом не обовязуюча конференція провідників великих партій. На конференції стверджено, що не йде о ухвалу, тільки о передвступне порозумінє в справі конференції провідників клубів.

Підчас дискусії виявила ся згідність поглядів як що до вибору комісії так і що до способу полагожденя регуляміну. Поручено бажанє, щоби безпримоволочно звільнено послів покликаних до військової служби, есентуально щоби вони дістали відпустку, щоби могли взяти участь у вступних працях. На зверненю до президента Сильвестра просьбу, щоби приняв новий вибір на президента, заявив п. Сильвестер, що стоїть непохитно при своїм рішеню. Вечірні дневники доносять, що вибрано комісію з 8 членів для справи реформи регуляміну. Ся комісія піче автра наради.

Антант старавьт ся о окремиий мир в Австро-Угорщиноу?

АМСТЕРДАМ. (Ткб.) „Algemeen Handelsblad“ доносить: Петроградський кореспондент „Daily Express“ доносить, що справу бачущности Австро-Угорщини навіть найбільше неприязні групи о-судять тепер із становища чисто військового і тому антант мусить старати ся о окремиий мир з Австро-Угорщиною і мусить домагати ся гарантії для прав поодиноких національностей. Кореспондент додає, що ся зміна довершила ся не з любови до Австро-Угорщини, але тому, що сводять ся, що в той спосіб легше побідить ся Німеччину.

6. мая о годині 10 й рано в таким порядком: 1) Ів. Калнинович: Українська воєнна бібліографія, 2) Віжучі справи.

— Приготований курс до гімназії. Головна Управа українського педагогічного товариства подає отсим до відома, що з днем 10. мая с. р. відчиняє у Львові в школі при вул. Мохнацького ч. 12 сімтижневний приготований пополуночний курс для тих хлопців і дівчат, що бажають приготувати ся до вступного іспиту і гімн. класи перед ваканціями. Зголосення на курс приймати ме д. р. Макарушка, директор учительської семінарії, шоденно між 8—1 год., вул. Мохнацького ч. 12, I поверх.

— Засідане архівальної Ради у Відні відбуде ся в міністерстві внутрішніх справ дня 15. л. мая о год. 10. рано. З України членом архівальної ради є д. р. Студинський.

— Бувшому віцепрезиденту Ради шкільної красему, а рови Дембовському, вручено останній неділі у Львові пам'яткову медаль. Звертало увагу, що на сім святі не явив ся ніхто з польського єпископату. Коли раніше прошено архієп. Більчевського, щоби прийняв почетну президію в комітеті, зложенім з членів і урядників Ради шкільної краю, який мав відповідно пошанувати д. р. Дембовського з нагоди його уступлення, архієпископ від сеї почеси відказав ся. При врученю медалі був присутній о. мітраг Білецький.

— Амнеція для засуджених політиків. Як доносить чеська часопись „Yenkov“, удержуєт ся у віденських парламентарних кругах погляд, що перед отворенем парламенту буде видана амнеція для всіх засуджених за політичні злочини. Таким чином до парламенту вернуло би 11 послів, які інакше туди не належали би.

— Український консум у Львові. Дня 9. цвітня с. р. відбули ся загальні збори Споживно-господарської спілки у Львові. Ініціаторками тих зборів були наші жінки, котрі гуртували ся у відновленім тов. „Союз України“. Дискусія була дуже оживлена. До управи увійшла більша часть з поміж присутнього жіноцтва. Не легка се річ в теперішніх часах вести таке підприємство, коли зважить ся, що багато артикулів держава заняла, другі тяжко випросити у фабриканта, або привезти від нашого продуцента-хлібороба через недостачу підвод. Однак все те не відстрашує ініціаторок і не обмежує їх запалу, до доказом є, що в короткім відносно часі приднали вже 150 нових членів, а се головно жінок з нашої інтелігенції, тепер іде акція поміж низшими верствами. Можна сміло сказати, що небагато спілка буде числити сотки членів, головно з поміж жіноцтва, так, що се буде перша українська жіноча кооперативна спілка консумціна.

— Як живеть ся нашим виселенцям в західній Галичині. О. Іван Гела з Шляхтової, який відідує виселенців в Станіславівщині, розміщених в ліманівськім повіті, одержав такий лист: „Христос воскрес! Маємо просьбу до отця духовного, щоби за нами улімули ся, бо дуже бідуємо. Навишіть нам, чи не чути, щоби ми вернули до своєї рідної землі; тут люди веснують, а нашу землю гранати розбивають. Ми тут дуже бідуємо, тутешні люди з нас насміхають ся, навіть до косяцолу не можемо піти. Жити кавою; ніякої поживи не можна дістати, хоч тутешні люди все мають. Вже і квин не пємо, бо не дають нам цукру; ми ходимо до віта за картками на цукор і не дав нам їх, хоч своїм людям дав. В Лімановій староста також картки на цукор не хоче дати. Може-би нам отедь духовний як порадилий, щоби нам ліпше було. Більше не маємо що писати. Христос воскрес! Маруся Дороженко“.

— Польське свято 3 мая проходить якось у Львові сього року без звичайного польського патріотичного галасу. Та із столицьких львівських мурів не дуже то „біє polskość“: цілі вулиці пройдеш і не побачиш польських наліпок у вікнах, червоно білі прапори стрічаєть ся вимково. Взагалі Львів не виявляє сььогодні того питомого польського настрою. Неуже би польськість Львова зменшила ся?

— Не вліпно відразувати карт хлібкових від мучних. Урядово оголошено: Наслідком рескрипту ч. к. Намісництва з д. 3. IV. 1917 повідомлено всіх власників районних склепів, управи консумів та управителів міських склепів, що продаж мук на самі мучні відтинки є після виконуючого рескрипту до міністерства розпорядження недопустима. Остерігаєт ся тому всіх мешканців міста, щоби коли відберуть належні їм хлібові карти, не відділювали і мучних карт від цілих карт, бо в противнім случаю наразитись можуть на відказанє продажі мук, а Центральне Бюро карт сложити не винімає таких карт. Заразом повідомляєт ся мешканців міста, що Центральне Бюро карт сложити не буде на дальше видавати дубликатів, легітимашій на побиранє мук та споживчих артикулів навіть в случаях поліцій

но ствердженої згуби або крадіжки без доказу, ствержуючого понад всякий сумнів, що легітимашіо знищенось або згубилось не з вини або недбалства посідача.

Свято Шевченка в Гмінді

Нам пишуть: Заходами Товариства „Просвіти“ і читальне в Гмінді відбуло ся в таборі абігіїв дня 28. і 29. цвітня величаве Тарасове свято в 103 роковини уродин Шевченка.

Богата програма свята виповнила два дні. Дня 28. цвітня відбув ся в театральній салі концерт гімназіальної молодіжї. Переведена з Кірхбергу українська гімназія в Гмінді має 4 класи (85 учеників); учительський абір складаєт ся з шести сил.

В неділю 29. цвітня відправив о. парох Король на площі коло хреста архикн. Фердинанда панахиду по душі бл. п. Тараса, після чого відбув ся маніфестаційний похід. В поході взяло участь понад 10.000 виселенців.

Під вражінем відрадних вістей з України виголосив п. В. Темницький промову, в якій завівав присутних орієнтати робучий нарід, що скинув в Росії царат. Д. р. Кость Левицький висказав подяку виселенцям, що далеко від рідного краю зібрани ся помянути не злим тихим словом народного пророка. „Як раз тепер куєт ся краща доля українського народу і в ім'я волі України мусимо витерпіти злидні і кріпити ся на душі тими гадками, які нам в заповіті о ставив Тарас Шевченко. Конєць війни вже наближаєт ся, а тим самим повинна рости у нас тверда віра, що коли вернемо до краю, стане нам ліпше.“

Удачно випала й „Народна академія“. Селянський хор, зорганізований п. Омеляном Бачинським, побороз трудності, виконавши „За повіт“ (Вербицький Шевченко) і народні пісні розмірно дуже добре. Рівнож й смичкова оркестра „Музично-співацького кружка“ виявляла зі своєї задачі значенито. В святочній промові звернув д. р. Іван Шпановський увагу присутних на ті радісні події, які відбувають ся тепер по той бік кордону.

Реферат про житє і значіне Шевченка виголосив п. Д. Шумей.

Концерт відбув ся вечером при саіучасті п. Олександра Носалевича, члена німецького міського театру в Празі, і п'яністки п. Оксани Бірцької. Святочну промову виголосив д. р. Кость Левицький, який порівняв судьбу Шевченка з гіркою долею переселенців. „Перемучені довгим вижиданєм і тяжкими жертвами, не святкуємо сего празника як сясто радости, але як обід надій на ліпшу будучність. Наш народний пророк витерпів рівнож за ідею самостійности України. Замучений російським деспотизмом, Шевченко умираючи, лишив нам заповіт, який сповнити ми зобовязані. В Австрії Українці стунули під стяги армії осередних держав і вже третій рік борють ся за будучність сих держав, сподіючись, що австрійська монархія випередить інші держави в розв'язаню українського питання і принесе волю українському народові. Поза нашим обовязком пішли ми дальше, поставили легіони, щоби тим визначити, що боремо ся проти царизму і за осягненє нашої самостійности. Ми маємо право домагати ся від держави, щоби ми ту найшли здійсненє наших національних жадань. Ми не лукавили, ми все йшли правим путем і наша сила лежить в дійсній правді наших дум. Революція, яка знесла в Росії абсолютизм, поставила рішенє українського питання на порядок денний. Наші закордонні брати взяли участь в тім перевороті, причинивши ся до того, що на Україні засіяло зарево сонця правди. Нині вже не стоїть московський салдат на могилі поета, нині кличе нас дух Тараса: Вставайте, кайдани порвіте!“

Селянський хор і на концерті авязав ся зі своєї задачі добре. Дирігент хорів пп. Ворончак і о. Бачинський, а також і дирігент оркестри п. Фірзін завдали собі чи мало праці. Фортепянове сольо п. Бірцької принесло артистичі заслужені одлески. Принятій одлесками п. Носалевич співав, як звичайно, дуже гарно Лисенка: „Минають дні“, „Буває иноді“ і кілька німецьких пісень. Особливо сильне вражіне зробило виконанє співаком пісні „Реве та стогне“.

В. Н.

О П О В І С Т К И.

П'ятниця, 4. мая 1917.
Нині: греко-кат.: Януарія — режо-кат.: Фальоріна
Завтра: греко-кат.: Теодора — режо-кат.: Піа V. п.

Український Народний Театр Т-ва „Бесіда“ у Львові під управою К. Рубчачової. Саля Т-ва м. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.
В суботу, дня 5. мая „Мартин Боруля“ комедія на 5 дій Карпенка Карого.

В неділю, дня 6. мая „Кума Марта“ на родна драма на 5 дій зі співами і танцями А. Шатковського.

В приготованю „Огні Іванової ночі“ драма на 3 дії Г. Зудерманна

Білети раніше набути можна в „Народній Торговлі“, в день представлення при касі від год. 5. п. п. Початок о год. 7½ вечером. 2—2
Українське Товариство для пошираня ремесла і промислу запрошує отсим Вл. членів своїх як і прихильників Т-ва, у важних справах, на скордини, які відбудуть ся в п'ятницю 4. с. м. о. 6. год. веч. в салі „Міщ. Братства“ вул. Руська ч. 3. I. пов. 283 1—1

Вл. Панство Михилана і Альфред Говиновичі! зложити заявіть війна на домовину бл. п. Малвини Горбачевської 20 К. на фоні Шептицького.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 3. мая 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Фронт арх. Йосифа: Наступ кількох неприятельських компаній на наші становуща в долині Путни відперто, при чім неприятель поніс криваві втрати. В інших частях фронту місцями значнійша діяльність артилерії.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ І НА БАЛКАНІ,

Не стало ся нічого особливого.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гаер.

НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 3. мая 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск баварського наслідника престола Руппрехта: Після безнастанної артилерійської боротьби послідних днів на обох берегах Скарпи нині рано наступив безпереривний огонь, після чого почали ся знова англійські наступи на широкім фронті.

Група німецького наступника престола: При прозорім воздухі боева діяльність артилерії і метавок мін вчера осягнула значну силу. Особливо на фронті в горах між Vauxaillon і Craonne, здовж каналу від Ени до Марни і на становищах на горах на північ від Пронс огнева боротьба була нагальна.

Група кн. Альбрехта: Не стало ся нічого особливого.

Діяльність дегунів над становищами і з ними днем і ночью була дуже значна. Неприятель втратив у воздушних боротьбах 8 літаків, наслідком примусового алету в низ і, від огня гармат на землі 7 та один балзон на придоні.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ

Загальне положенє не змінило ся. Між долиною рік Шушті і Путни зломано огнем російський наступ, при чім неприятель поніс значні втрати.

Македонський фронт. Значний огонь під Монастирем, на західнім березі Вардари і на південний захід від озера Дойран.

Перший квартирмайстер ген. Людендорф.

Оголошення.

- П О Ч Е Н Е Н І Г -

усуває певно спеціальний нудер „Slave“, пакет на 120 К. На провізцію вислаю тільки за попереднім надісланєм належності 140 с. на порто. — Одніюже заступство S. FEDER, — Львів, Синюська ч. 7. 279 1—60

ЗВІЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРН

ТОВАРИСТВА

„УКРАЇНЬСЬКА БЕСІДА“

У ЛЬВОВІ

відбудуть ся в комнатах товариства дня 16. мая о годині 6 вечером, а на случай браку статутоту приписаного комплекту о год. 7 вечером без огляду на число присутних членів.

Порядок денний:

- 1) Відчитанє протоку з послідних загальних зборів.
- 2) Звіти уступаючого виділу: а) секретаря, б) касієра, в) референта спрам театру.
- 3) Вибір нового виділу.
- 4) Винесенє та інтерпеляціі.

За виділ:

Ілля Кокоруза, голова. Д-р Володимир Пеланський, секретар. 284 1—1

Оголошене.

Після ухвали відбутих на дні нинішнім 47. Загальних Зборів Акціонерів Віденського Зв'язкового Банку у Відні, почавши від дня 19 цвітня с. р. виплачують за зворотом купову за рік 1916. від кожної акції на 200 вл. або 400 корон титулом дивіденди за рік 1916.

ТРИЙЦЯТЬ ДВІ КОР.

в Відні в ліквідації (Schottengasse 6—8), в Aussig над Л., Бялів, Боденбах, Бопен, Берні, Будапешті, Будвайсі, Клягенфурті, Теплицях, Тешині Дрогобичі, Фрідек Містек, Грацу, Інсбруку, Карльсбаді, Карневі, Константінополі, Кракові, Львові, Марівбаді, Мерані, Моравській Остраві, Пардубіцах, Пільні чеській, Празі, Простійові, Перемишлі, Солюнгорозі, St. Pölten, Смирні, Тарнові, Villach, Wiener-Neustadt, Загребі і Zittau — в філіях Віденського Банку Зв'язкового,

в Трієсті в Banca Commerciale Triestina,
в Берліні в Deutsche Bank і Dresdner Bank,

в Дрезні в Dresdner Bank і Deutsche Bank Filiale Dresden,

в Франкфурті н. М. в Deutsche Vereinsbank, Deutsche Bank Filiale Frankfurt і Dresdner Bank в Франкфурті н. М.,

в Штутгарті в Württembergische Vereinbank, в Монахії в Deutsche Bank Filiale München і Dresdner Bank Filiale München,

в Ціріху в Schweiz. Kreditanstalt і Schw. Bankverein, в Женеві в Schweiz. Kreditanstalt і Schw. Bankverein,

в Бааялі в Schweiz. Kreditanstalt, Schweiz. Bankverein і Baseler Handelsbank.

Купони мають бути заосмотрені на оборотній стороні підписом подаючого і списані на консигнаціях і блянкетах, видаваних в місцях виплати купонів.

Відень, 18 цвітня 1917.

ВІДЕНСЬКИЙ БАНК ЗВ'ЯЗКОВИЙ.

Ц. К. АВСТРІЙСЬКИЙ ВІЙСКОВИЙ ФОНД ДЛЯ ВДІВ І СИРІТ

під Найвищим Протекторатом Їх Цісарських Величностей Цісаря Карла і Цісареві Зити.

« (Відділ воєнних забезпечень): Львів, ц. к. Намісництво. »

Жовнір ужитий до служби на фронті, в етапі і до служби в краю є наражений на небезпеку і тому кожного жовніра повинна родина забезпечити на случай смерті і на случай неспосібности до праці тим більше, що премія є дуже низька.

Незможли можуть сплачувати забезпечення дрібними ратами, стягваними з підвищеного телер військового причинка.

Громади охороняють фонд убогих, забезпечуючи членів громади.

Працьодавці забезпечать бит довголітних співпрацівників.

Спішіть ся всі, хто щедоси не забезпечив своїх найблизших і забезпечайте їх на случай смерті і неспосібности до праці.

Зголошувати ся можна або

в ц. к. уряді податковім при нагоді відбору причинка,

або у наших мужів довіря, або в нашім бюрі:

Львів, ц. к. Намісництво, партер, на право.

Ц. К. АВСТРІЙСЬКИЙ ВІЙСКОВИЙ ФОНД ДЛЯ ВДІВ І СИРІТ

під Найвищим Протекторатом Їх Цісарських Величностей Цісаря Карла і Цісареві Зити

« (Відділ воєнних забезпечень): Львів, ц. к. Намісництво. »